

Handelen van directeur inzake besluit plaatsing van leerkracht voor de groep van de dochter van klagers, klachten deels gegrond

Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs

Klachtennummer 2011/033

I. Standpunt Klagers

De klacht, zoals door klagers ter zitting samengevat, betreft de beslissing van de heer *E* om mevrouw M. *Z* voor groep 5b van de S. te plaatsen en het handelen in de periode volgend op 3 februari 2010, de dag waarop de heer *E* zijn beslissing kenbaar maakte.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De klacht van klagers betreft, zo hebben zij ter zitting verklaard, de periode vanaf 3 februari 2010, dat is de datum waarop de heer *E* de kinderen van groep 5b 's ochtends in de klas en de ouders van de kinderen per brief op de hoogte stelde van het feit dat juf *Z* *Z*, zodra zij van haar arts weer volledig zou mogen werken, het zwangerschapsverlof van juf B. zou gaan invullen.

Klagers hebben hun formele klacht in eerste instantie bij brief van 19 april 2010 bij de directeur van de school neergelegd. Vervolgens hebben zij hun klacht bij brief van 8 juli 2010 aan het bestuur voorgelegd.

De klacht betreft de handelswijze van de heer *E*, met name inzake de situatie waarin de dochter van klagers, *A*, op dat moment leerling van groep 5b van De S., door zijn beslissing om juf *Z* voor deze groep 5b te plaatsen is terecht gekomen. Klagers verwijten de heer *E* dat *A* hierdoor weer in psychische nood is gekomen, terwijl de heer *E* toch bekend was met de omstandigheden, de problemen die zich in groep 3 hebben voorgedaan en de toezegging aan klagers gedaan door mevrouw D. dat *A* in de toekomst nooit meer lesgebonden of ondersteunend les zou krijgen van juf *Z*. Klagers verwijten de heer *E* in hun klachtbrief aan het bestuur verder dat hij in gebreke is gebleven het zorgteam opnieuw in te schakelen en een faalangstraining te verzorgen, dat er geen adequate oplossing is geboden voor de gevolgen van zijn beslissing voor *A* en dat hij niet heeft gereageerd op mails, afspraken heeft uitgesteld en dat er geen gesprek is gekomen tussen juf *Z* en *A*, om op die manier te werken aan herstel van vertrouwen.

A was in het schooljaar 2009/2010 leerling van groep 5b. In groep 3 had zij juf *Z* als leerkracht. In dat jaar was er aanleiding tot zorg over haar. Zij werd besproken in het zorgteam van de school. Klagers consulteerden de huisarts en zochten hulp bij Kind Centraal te Nieuwegein. Hier werd *A* getest en kwam zij onder behandeling van een psychologe. Aan het eind van het jaar was *A* haar zelfvertrouwen kwijt en had zij een slecht zelfbeeld. Klagers zagen de oorzaak in de ongelukkige relatie tussen *A* en mevrouw *Z*. Zij bespraken dit met de intern begeleider mevrouw D.. Volgens klagers had mevrouw D. hen toen de toezegging gedaan dat *A* in de toekomst nooit meer lesgebonden of ondersteunend les zou krijgen van juf *Z*. Mevrouw D. heeft ter zitting verklaard dat zij slechts gezegd heeft dat zij zou proberen haar best ervoor te doen dat *A* niet meer bij juf *Z* in de groep zou komen. Mevrouw D. heeft voorts uitgelegd dat zij niet bevoegd is om toezeggingen te doen als door klagers gesteld.

De heer *E* heeft ter zitting verklaard dat hij via de zorgcoördinator wel op de hoogte was van zorgen over *A*, maar niet van de gevoeligheden die er lagen met juf *Z* en ook niet van een toezegging die zou zijn gedaan aan klagers door mevrouw D.. Hij was, zegt hij, niet vrij in zijn beslissing in welke groep juf *Z* zou terugkeren respectievelijk re-integreren na haar ziekte. Hij werd hierin bepaald door de richtlijnen van de arbo-arts. Juf *Z* is het hele jaar ziek gebleven. Zij is pas vlak voor of na de zomervakantie hersteld gemeld. Zij heeft tot de zomer maar enkele keren op re-integratiebasis voor de klas gestaan. Volgens de richtlijnen van de arbo-arts gebeurde dat op momenten dat zij zich daar zelf toe in staat achtte. De heer *E* en ook de collega's wisten niet wanneer dat zo zou zijn.

Toen de heer *E* uit de brief/e-mail van klagers van 3 februari 2010 het probleem van klagers begreep, heeft hij overlegd met mevrouw N. en de zaak intern onderzocht. Blijkens het e-mailbericht van 4 februari 2010 heeft hij de kwestie ook direct met klagers willen bespreken, maar lukte het hem niet met hen in contact te komen.

Op 17 februari 2010 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen klagers, de heer *E* en mevrouw D. (in aanwezigheid van de werkgever van klaagster). Een vervolgspraak voor een gesprek op 3 maart is gemaakt en de mogelijkheid van een faalangstraining en een

gesprek tussen *A* en juf *Z* besproken. "Tot de vervolgspraak worden er even geen stappen ondernomen.", aldus het gespreksverslag. Klagers waren het niet eens met het gespreksverslag dat zij op 19 februari 2010 ontvingen en stuurden de heer *E* hun toevoegingen op het verslag.

De vele toevoegingen op het gespreksverslag waren voor de heer *E* aanleiding om het contact met klagers van de kant van de school even helemaal stop te zetten. Volgens de heer *E* bestond bij het team het gevoel dat alles wat gezegd werd tegen je gebruikt kon worden.

Klagers hadden inmiddels contact met de intern vertrouwenspersoon, de heer V.. Op 3 maart 2010 vond een gesprek plaats tussen klagers, de heer *E* en de heer V..

Klagers werd aangeboden *A* in de parallelklas te plaatsen. Klagers hebben de behandelend psycholoog van *A* over dit voorstel geraadpleegd. De psychologe raadde aan "niet te vluchten voor moeilijke situaties, dat maakt *A* meer zwak. Basisveiligheid moet op school aanwezig zijn." De groep waar *A* op dat moment zat was haar sociale vangnet. Klagers hebben het aanbod daarom bij brief van 9 maart 2010 afgewezen.

Gesproken wordt ook over het herstel van de relatie juf *Z*/*A*. Volgens het gespreksverslag "hangt het uiteraard van de beide genoemden af of aan deze wens daadwerkelijk gewerkt zal gaan worden. Als die wens er bij beiden is, zou aan dit herstel gewerkt kunnen worden onder regie op afstand van "Nieuwegein". Een verdere uitwerking van dit herstelplan is nu niet aan de orde."

Het is niet tot zo'n ontmoeting tussen leerkracht/leerling gekomen, omdat, zo heeft de heer *E* ter zitting verklaard, juf *Z* daar niet voor voelde en daar zich daar ook niet toe in staat voelde. Klagers gingen blijkens hun brief van 9 maart 2010 nog wel uit van die mogelijkheid: "zodra wij een reactie van *Z* op ons verslag hebben ontvangen, zal er zo spoedig mogelijk in overleg een vervolgsprek plaatsvinden."

In een e-mail van 4 maart 2010 aan klagers en de heer *E* bericht de heer V. zijn constatering dat "het gesprek van 3 maart 2010 niet of onvoldoende basis heeft gelegd voor een oplossing op korte termijn." Hij doet een compromisvoorstel: "*Z* krijgt het verslag van klaagster en wordt door *E* gevraagd hierop te reageren naar hem en naar ouders toe. Verder regelt de school dat er een gesprek komt tussen *Z* en *E* enerzijds en ouders anderzijds. Agenda van dat gesprek is het verslag van klaagster en de reactie van *Z*." Klagers hebben ter zitting verklaard dat zij in dit voorstel een mogelijkheid tot oplossing van het probleem zagen.

Op 11 maart 2010 doet zich echter een voorval voor, dat voor klagers reden is om *A* thuis te houden en haar vervolgens (en na lang dubben ook haar zusje) van school te nemen.

A is haar gevoel van veiligheid volgens klagers op 11 maart 2010 volledig kwijt geraakt, doordat juf *Z* ineens in de groep is gekomen en tegen *A* heeft gezegd dat haar ouders daarvan af wisten. Klagers wisten hier echter niet van. *A* kreeg toen het idee dat zij haar ouders op dit punt niet meer kon vertrouwen en dat juf *Z*, in welke klas zij ook zou zitten, zomaar ineens in die klas zou kunnen komen. Volgens klagers voelde *A* zich tot deze gebeurtenis veilig in de school, ook als juf *Z* daar ook ergens aanwezig was, omdat zij zich beveiligd wist door de toezegging van mevrouw D..

Mevrouw N. heeft ter zitting verklaard dat in het schooljaar 2009/2010 binnen het bevoegd gezag een nieuwe klachtenregeling is gaan gelden met onder andere een externe vertrouwenspersoon. In de schoolgids van De S. is per ongeluk de oude klachtenregeling vermeld. Omdat de heer V. in die periode ziek was, heeft men het voor dat schooljaar maar zo gelaten. Toen mevrouw N. op 10 maart 2010 van de heer *E* het signaal kreeg dat de communicatie met klagers spaak liep, heeft zij besloten de externe vertrouwenspersoon in te zetten om de zaak weer vlot te trekken.

Klagers en de heer V. zijn overvallen door dit besluit van het bovenschools management. De heer V. deelt dit in een e-mailbericht van 12 maart 2010 als volgt mede aan mevrouw N.: "zoals u wellicht weet ben ik door de klagers als vertrouwenspersoon in de arm genomen rond een conflict met CBS De S. in Nieuw Amsterdam. Tijdens mijn poging om tot een oplossing te komen heb ik een samenvatting van standpunten van partijen gemaakt en een aantal opties op tafel gelegd. De school heeft hier ondanks mijn verzoek niet meer op gereageerd, maar mij laten weten dat de zaak in handen van het bovenschools management is gelegd. Van de ouders hoorde ik dat u een bureau heeft ingeschakeld en van de school kreeg ik een mail waarin ik bedankt werd voor bewezen diensten. Ik heb *E* gevraagd u te verzoeken contact met mij op te nemen. Dat is er tot nu toe nog niet van gekomen."

Op 19 mei 2010 heeft mevrouw N. met de heer V. gesproken. Dit was volgens mevrouw N. een goed gesprek.

Beoordeling

Ten aanzien van de beslissing om mevrouw M. *Z* voor groep 5b van De S. te plaatsen.

Het is aan de directeur van een school om in samenspraak met de arbo-arts te bepalen in welke groep een leerkracht re-integrerende werkzaamheden zal verrichten en vervolgens haar werkzaamheden zal hervatten. De heer *E* heeft verklaard dat hij niet vrij was in deze keuze, maar bepaald werd door de richtlijnen van de arbo-arts en dat hij bovendien niet op de hoogte was van de spanningen die *A*, inmiddels geruime tijd geleden (in groep 4 zat zij goed in haar vel), had ondervonden in relatie tot mevrouw *Z* en ook niet van de 'toezegging' door mevrouw D.. Wat er zij van de bewoordingen van de 'toezegging' die mevrouw D. destijds aan klagers deed, het behoort niet tot de bevoegdheid van een intern begeleider om, zoals klagers het verwoorden, te bepalen dat een leerkracht niet meer zal lesgeven aan een bepaalde leerling. De Commissie acht het dan ook te billijken dat de heer *E* in zijn verantwoordelijkheid als directeur de beslissing heeft genomen dat mevrouw *Z* re-integrerende werkzaamheden zou gaan verrichten in groep 5b.

De Commissie acht de klacht op dit onderdeel ongegrond.

Ten aanzien van de wijze van communiceren van dit besluit.

Nadat de heer *E* eenmaal op de hoogte was gebracht van de specifieke problematiek van *A*, was het raadzaam geweest als hij naar klagers toe sneller en duidelijker gecommuniceerd had dat en waarom de afspraak die zij met mevrouw D. meenden te hebben niet geldig kon zijn en dat hij in het proces van re-integratie van mevrouw *Z* niet

vrij was in zijn keuzes, maar zich diende te houden aan de richtlijnen van de arbo-arts. Door dit alles te verhelderen, zou de klacht van klagers wellicht helemaal voorkomen hebben kunnen worden. De Commissie acht echter de wijze waarop het besluit naar klagers is gecommuniceerd in het licht van alle aspecten die daarbij een rol speelden te billijken en niet klachtwaardig.

De Commissie acht de klacht ook op dit onderdeel ongegrond.

De wijze waarop is omgegaan met de door klagers geuite bezwaren.

*De Commissie stelt vast dat de heer *E* op 4 februari 2010 meteen heeft geprobeerd klagers te spreken te krijgen en vervolgens enige tijd afwezig was vanwege een studiereis, daardoor vond een gesprek pas plaats op 17 februari 2010. Klagers hebben aangegeven geen probleem te hebben met het tijdsverloop van deze twee weken.

*In de volgende gesprekken zijn de belangen van mevrouw *Z* en het traject bij de arbo-arts wel genoemd. Aan klagers is niet duidelijk gemaakt waarom de collega's van mevrouw *Z* niet konden aangeven, wanneer mevrouw *Z* in de klas zou komen (op advies van de arbo-arts mocht mevrouw *Z* dit moment naar eigen welbevinden bepalen).

*Het besluit van de heer *E*, na ontvangst van de toevoegingen van klagers op het gespreksverslag van 17 februari 2010, tot een communicatiestop ten aanzien van klagers, wordt aan hen niet medegedeeld. Zij moeten zelf constateren dat van de zijde van de school niet meer gereageerd wordt op hun e-mailberichten.

*Ook maakt de heer *E* na het gesprek op 3 maart 2010 aan klagers niet duidelijk dat het gesprek met mevrouw *Z*, waarop zij nu wachten, er niet zal komen, omdat mevrouw *Z* dat zelf niet wil en de heer *E* het re-integratietraject niet wil verstoren.

*Terwijl de vertrouwenspersoon, de heer V., en klagers na het gesprek op 3 maart 2010 in de veronderstelling verkeren dat er met de in de e-mail van 4 maart 2010 van de heer V. genoemde opties een mogelijkheid ligt om uit de impasse te komen, geeft de heer *E* aan mevrouw N. het signaal dat de zaak vast is gelopen.

Maar aan de heer V. en de klagers schrijft hij in reactie op de mail van 4 maart 2010: "ten aanzien van punt 5a (het compromisvoorstel): mevrouw *Z* is bereid om het verslag van de klagers te lezen en daar, uitsluitend via *E*, op te reageren. Verder ervaart zij van haar kant (als professional) geen belemmeringen in de relatie tussen *A* en haar en wil zij zich graag inzetten voor een goede samenwerking/relatie met *A*."

De Commissie stelt vast dat de heer *E* hier naar klagers toe onvoldoende helder heeft gecommuniceerd en een verkeerd beeld bij hen heeft geschapen. De Commissie heeft er begrip voor dat hij in verband met het arbo-traject en de privacy van mevrouw *Z* (het betrof immers medische informatie) niet alles kon zeggen, maar is van oordeel dat de heer *E*, in de wetenschap van de gevoeligheden die er lagen, tegenover klagers duidelijker had moeten communiceren dat en waarom mevrouw *Z* het gesprek met *A* niet aan kon en dat het aan mevrouw *Z* zelf was om te bepalen wanneer zij in de klas zou verschijnen. De heer *E* wist dat het voor *A* en haar ouders heel belangrijk was om te weten of en wanneer mevrouw *Z* in de klas van *A* aanwezig zou zijn. De heer *E* had aan mevrouw *Z* duidelijk moeten maken dat het raadzaam was om aan hem van tevoren even door te geven wanneer zij van plan was naar school te komen. Hij zou klagers daarvan dan vooraf op de hoogte kunnen stellen, zodat zij wisten waar zij aan toe waren.

De Commissie acht de klacht op dit onderdeel derhalve gegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht op de onderdelen betreffende het nemen van het besluit om mevrouw *Z* voor groep 5b van de S. te plaatsen en de wijze van communiceren van dit besluit ongegrond en de klacht betreffende de wijze waarop de heer *E* is omgegaan met de door klagers geuite bezwaren gegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 22 juni 2011 door mr. F.J. Agema, voorzitter, mr. W.R. van der Velde en drs. E. Woortman, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.